

Publicerad 2009-11-01 17:16 av Ronny Berk

läs gärna del ett och två... för rätteligen kunna förstå (och googla på Skurugata)

Nils Mandus Jönsson; alias Tjyva Jösse (del 3)

”Men ja haar ente stöle getabocken din, goe patron” Jösse tar tre steg åt sidan för att undkomma raseriutbrottet från godsägaren på Söraby.

”Ja skiter väl i bocken men ja sa skjuta taskera å dek om du ente ger faan i å ränna ätter kärringa mi”

Han sliter upp bössan och ett skott brinner av. Händerna skakar; fradgan löddrar runt läpparna och med illvettet flödande ur ögonen; med ett välriktat vrål vräker ifrån sej muskedundret i det vattenfyllda diket. Kaskader av grodyngel och dyvatten bekräftar nedfallet.

En uppskrämd järphöna flaxhoppar utmanande över starttuvorna; så av naturens drifter präglad att spela skadad vid livs fara. De nykläckta dunbollarna uppslukas som av intet. Osynligt försvinnande i sin spräcklighet; som förstenade; oblickbara.

Godsägaren på Söraby rusar hemåt med ett bevingat språnghopp över dikesrenen; vrålar och svär så svaveloset och krutröken beblandar sej med vårvinden.

Järphönan lockropar faran över och de små dunbollarna återuppstår från försteningen.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Ronny Berk med Poeter.se id #13166 innehar upphovsrätten